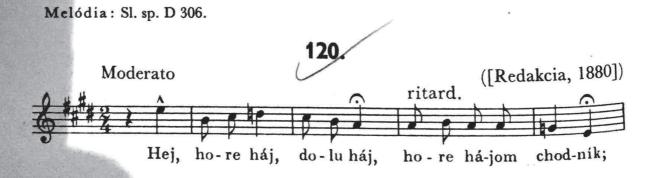
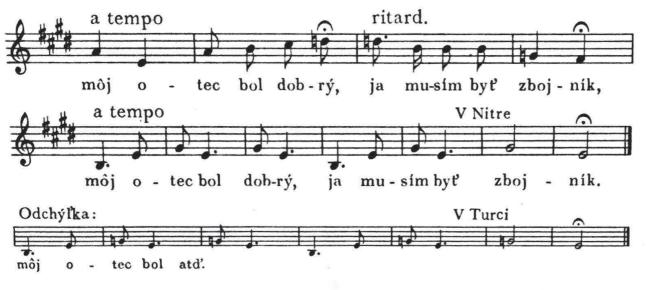

Orala, orala sivýma volkama: hajs, hajs, moje sivé volky, hajs, hajs, moje sivé volky, do dvora! Do dvora, do dvora, moje sivé volky, do dvora! Žmurkala, žmurkala čiernyma očkama: žmurk, žmurk, moje čierne oči, žmurk, žmurk, moje čierne oči, na Janka! Na Janka, na Janka, moje čierne oči, na Janka!

Plakala, plakala horkýma slzama: plač, plač, moje mladé oko, plač, plač, moje mladé oko, žalosti. Žalosti, žalosti, že som osirela v mladosti!

Hej, hore háj, dolu háj, hore hájom chodník; [: môj otec bol dobrý, ja musím byť zbojník. :] Hej, ja musím byť zbojník, bo krivda veliká; [: neprávosť u pánov, pravda u zbojníka. :]

Hej, pravda u zbojníka, čo zná krivdy s vami; [: a keď jim niet lieku, márni jich guliami.:]

Keď ja pôjdem na tú vojnu [:: kuruckú, kuruckú, ::] (pripášem si na ľavý bok [:: šabličku, šabličku. ::] Keď ma nekde na tej vojne [:: zabijú, zabijú, ::] potom plášťom červeným ma [:: prikryjú, prikryjú. ::])

Kollár I, 30

Melódia: Für. 5: Keď ga puogdem na tu wognu kuruckú – Rup. 157; Rup. 252; Rup. 344: Pokapala na salaši slanina – Sl. sp. D 992 – Sl. sp. D 567.